

Peters julekalender

*24 små fortællinger fra min barndom
1959*

14. DECEMBER

INDSKRIVNING

Vi har lige været inde og købe køleskab, og de har lovet at komme så hurtigt de kunne. Mor går hjem for at gøre plads til det og far, Ulrik og mig skal om til skoleinspektøren, for at blive indskrevet, som far kalder det. Vi skal ikke op på selve skolen, for det er jo sommerferie, men om til ham privat. Han bor i et stor hus med en stor have. Far ringer på og lidt efter kommer der en mand og lukker op. Det må være skoleinspektøren. Han byder os inden for, og lidt efter sidder vi i hans store mørke kontor. Han har noget siddende i jakkelommen, og en ledning går op til øret. Han er

døv. Skoleinspektøren er döv. Jeg kigger på Ulrik og tar' mig op til øret, uden at nogen kan se det. Ulrik nikker, han har osse lagt mærke til det. Jeg begynder at grine lidt, men får et puf i siden af far.

- Ja, det er så de to krabater, som skal til at gå i skole her, sir' far.

- Hvabehar?

- I skole! De skal gå i skole her!

- Nåh, ja. Hvor gamle er de?

- Peter er ni og fylder ti til november. Ulrik er seks og skal begynde i første klasse.

- Og De er lige flyttet hertil?

Far nikker.

- Hvor bor De?

- Søndergade 1.

- Søndergade, sir' De. Jamen, så skal de jo slet ikke gå i Jacobi Skole, men på Sønder Skole. Tal med inspektøren der. Jeg tror, jeg har hans adresse liggende her et sted. Skoleinspektøren begynder at lede i nogle papirer, som ligger på hans store skrivebord.

- Jamen, der er jo lige det, begynder far, at vi er ved at bygge hus ude på Ortenvej. Og så mener jeg, at det er synd for drengene, hvis de så skal til at skifte skole efter et år. Vi er da ikke startet endnu, tænker jeg.

- Kan de tale lidt højere. Han begynder at dreje på en knap på apparatet i jakkelommen.

- Skal De bygge hus på Ortenvej? Hvornår tror De, at det er færdigt?

- Jeg regner med, at vi bliver færdigt om et lille år, hvis alt går efter planen.

- Ja, det er jo ikke helt efter reglerne, men lad gå. Så holder han en lille pause - De ved jo sikkert, Hr. Johansen, at de andre elever allerede er begyndt skoleåret til april. Men mon ikke det går. Nå, Ulrik, du skal til at starte med at gå skole, glæder du dig til det?

Ulrik sir' ikke noget.

- Ja, ja - du skal ha' fru Vestergaard til klasselærer. Hun er rigtig sød, så det skal du nok klare uden problemer.

- Og du, Peter. Du skal i 4. klasse. Lad mig lige se engang. Ja, det bliver 4.F og du skal ha' frk. Emma Berg til klasselærer. Hun er rigtig dygtig, så det er jeg sikker på, at det nok skal gå.

Vi skynder os hjem til mor. Det kan jo være, at køleskabet allerede er kommet. Det er det nu ikke.

- Nå, hvordan gik det. Fik du dem indskrevet, spør' hun far.
- Han var døv. Skoleinspektøren var døv, råber Ulrik og skraldgriner.
- Var han døv? mor ser undrende på far.
- Ikke døv, men han har høreapparat.
- Hvordan kan han så være skoleinspektør, hvis han ikke kan høre eleverne. Det kan da aldrig gå.
- Han har nok partibogen i den rigtige farve.

Mor griner, men jeg forstår ingenting. Hvad har en bog at gøre med, at han er tunghør?

Jeg skal gå i 4.F. Jeg tæller A - B - C - D - E. Det vil sige, at der er 6 4. klasser. Det må være en rigtig stor skole.

- Nu tar' vi lidt frokost, og så synes jeg, vi skal gå ud til Ortenvej, for at se grunden, vi skal bygge på, sir' far. - Ruth, hvis du tar' lidt kage og en pose kaffe med, så tror jeg, at der er en primus i skuret derude.

Primus, det ord kender jeg ikke, og der er et skur på grunden. Det vidste jeg heller ikke.

Efter frokosten pakker mor en kurv og så begynder vi gåturen ud til Ortenvej. Far sagde jo i går, at den lå helt i den anden side af byen. Så det bliver måske en lang gåtur.

Vi går over viadukten og jeg kan se togskinnerne nedenunder og et tog, der holder henne på stationen. Far fortæller, at vi skal over Varde Å. Da vi nærmer os åen, begynder det at lugte mærkeligt. Jeg ved ikke af hvad, men sår' lidt råddent. Vi standser lidt på broen og kan se små og store både på begge sider. Far peger over mod den gamle bro, og fortæller at den store hvide bygning, vi kan se, er den gamle toldstation. Folk ude på landet skulle betale told, for de varer, de

ville ha' med ind i byen for at sælge. Nu kan vi pludselig høre musik, og da vi når Torvet, kan vi se, at et militærorkester står og spiller. Det lyder rigtig godt og vi står lidt og lytter.

- Kom så, sir' far - Vi kan ikke stå her hele dagen. Der er godt stykke at gå endnu.

Den gamle toldbygning.

Så går vi videre. Der er mange flotte forretninger på begge sider af gaden, og jeg finder en legetøjsbutik. Den må jeg kigge nærmere på en anden gang.

Åh, jeg syns' det er langt at gå. Nu må vi da snart være der? Vi går nu nærmest ud af byen, men endelig drejer far til højre.

- Det er så Ortenvej. Så skal vi bare finde nummer 36.

Langt om længe når vi nummer 36. Det er bare en hæk med en havelåge i.

- Det er så her, vores hus skal bygges. "Bakkehuset" - sir' far og smiler. Jeg kan se, at han er en smule stolt.

Bakkehuset, skal vores hus hedde det? Vi er godt nok gået lidt opad, men jeg synes da ikke, at kolonihaven ligger på en bakke.

På den anden side af vejen ligger en stor græsmark, hvor der går køer.

Vi går gennem havelågen og står så i den gamle kolonihave. Den er ikke særlig bred, men lang kan jeg se. Kan der virkelig stå et hus her? Der er en masse gamle frugttræer, som skal fældes, fortæller far, før vi kan begynde at bygge. Og så lægger jeg mærke til, at der et stykke nede i haven ligger et skur. Da vi når ned til det, kan jeg se, at det er beklædt med rødt tagpap. Det består af en lille stue og et lille rum til redskaber.

Ulrik og mig løber rundt i haven, for vi vil se det hele. Jeg kan allerede se, at der nederst er et bart stykke jord, som jeg kan bruge til at lave en jordhule. Jeg kan mærke, at jeg bliver helt glad ved at tænke på det. Det her er helt vores EGEN have. Det er dejligt at vide, for jeg blev jo lidt skuffet i går, da jeg så, hvor vi skulle bo.

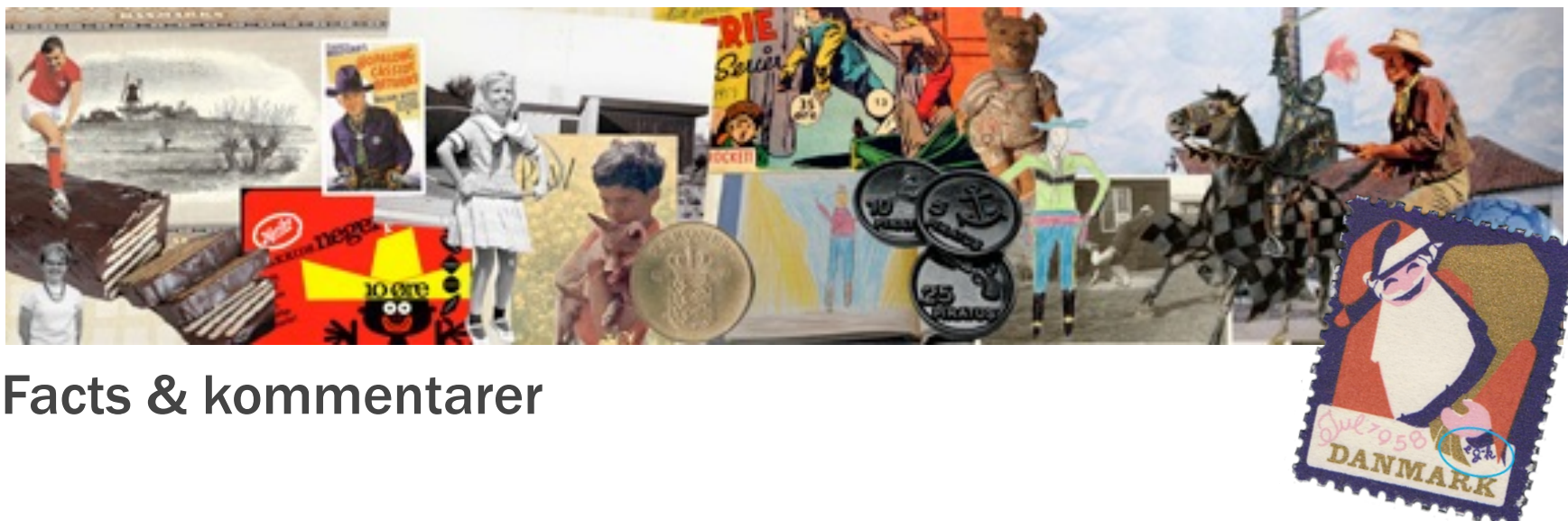
Lidt efter laver mor kaffe. Hun koger vandet på et underligt lille apparat. Det er primussen. Mor putter sprit i en lille beholder og pumper så med en stang. Så stryger hun en tændstik, og så kommer der ild. Det må jeg prøve engang, tænker jeg.

- Du holder dig fra primussen, sir' mor.

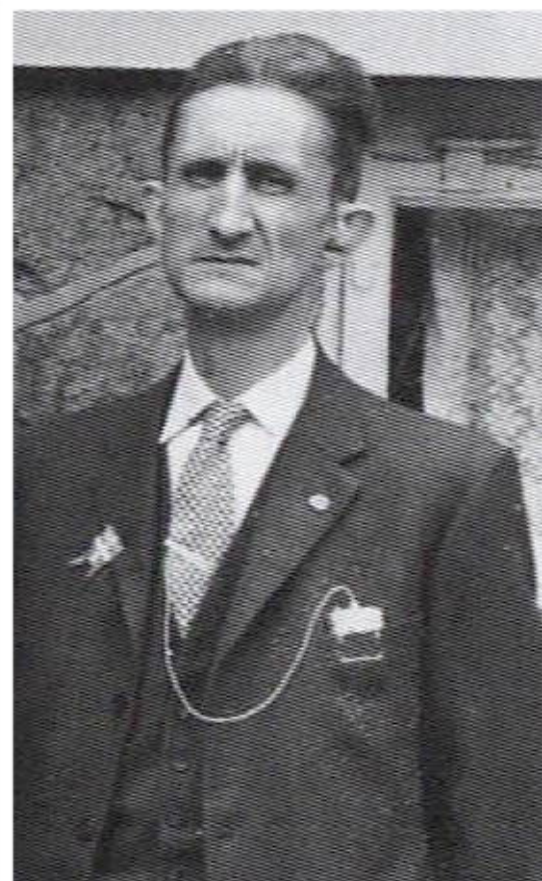
Man skulle tro, hun var tankelæser.

Efter kaffen går vi den samme vej tilbage, så da vi når Søndergade 1, er vi alle godt trætte. Jeg er i hvert fald.

Facts & kommentarer

Skoleinspektør Agerschou var om ikke døv så dog meget hørehæmmet, hvad billedet jo også tydeligt viser. Bortset fra det handicap var han en utrolig venlig person. Jeg lærte ham senere meget godt at kende, da han startede en ungdomsafdeling af Varde Cricketklub. Hvor mærkeligt det end lyder, for en del af jer, så blev jeg medlem og spillede cricket 3-4 år.

Jeg har ikke noget billede af det lille skur fra 1959/60. Dette er taget nogle år senere, og det er Ulrik som målmand.

Primus

Mor ville ikke ha' at Ulrik og jeg tændte primussen. Behøver jeg at fortælle, at det gjorde vi alligevel.